

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

BKI nr 34 af 24/02/1975 (Gældende)

Bekendtgørelse af konvention af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område

Ministerium: Udenrigsministeriet

Journalnummer: Udenrigsmin. R. III. j.nr. 89. B. 8. c.

Senere ændringer til forskriften

BKI nr 4 af 01/03/2024

Bekendtgørelse af konvention af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område

Ved kgl. resolution af 24. august 1974 har Danmark ratificeret den i Paris den 29. juli 1960 undertegnede konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, som ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964.

Konventionen, som ændret ved tillægsprotokollens afsnit I, har følgende ordlyd (den italienske, nederlandske, spanske og tyske tekst er udeladt her):

Oversættelse

Konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område

Regeringerne i Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Østrig, Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Spanien, Den franske Republik, Kongeriget Grækenland, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Norge, Kongeriget Nederlandene, Den portugisiske Republik, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Kongeriget Sverige, Det schweiziske Forbund og Den tyrkiske Republik, er

under hensyn til, at det er pålagt Den Europæiske Atomenergiorganisation, der er oprettet inden for rammerne af Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde (herefter benævnt "Organisationen"), at virke for, at lovgivningen om nuklear energi udarbejdes og samordnes i de deltagende lande med særligt henblik på ansvar over for tredjemand og forsikring mod atomrisici;

i ønsket om at tilsikre personer, der lider skade ved nukleare ulykker, en fyldestgørende og retfærdig erstatning og samtidig tage de nødvendige skridt til at sikre, at udviklingen af produktion og anvendelse af nuklear energi til fredelige formål ikke hindres derved;

i den overbevisning, at der består et behov for ensartethed i de forskellige landes gældende grundlæggende regler om ansvar pådraget ved sådan skade, samtidig med, at landene stilles frit til hver for sig at indføre sådanne yderligere forholdsregler, som de måtte anse for hensigtsmæssige, herunder at bringe denne konventions bestemmelser i anvendelse på skade forvoldt ved ulykker, der skyldes ioniserende strålinger, som ikke omfattes af konventionen;

blevet enige om følgende:

Artikel 1

a) I denne konvention forstås ved:

- i) »nuklear ulykke«: enhver hændelse eller række af hændelser med samme oprindelse, som forvolder skade, forudsat at en sådan hændelse eller række af hændelser eller nogen del af den forvoldte skade opstår ved eller følger af radioaktive egenskaber, eller en forening af radioaktive egenskaber med giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald eller med nogle af dem;
- ii) »nukleart anlæg«: reaktorer, undtagen sådanne som benyttes i transportmidler; fabrikker til fremstilling eller behandling af nuklear substans; fabrikker til adskillelse af nukleart brændsels isotoper; fabrikker til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel; anlæg til opbevaring af nuklear substans, bortset fra opbevaring i forbindelse med transport af sådan substans; samt sådanne andre anlæg, hvori der findes nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald, som Styrelseskomiteen for Den Europæiske Atomenergiorganisation (i det følgende betegnet som »Styrelseskomiteen«) til enhver tid måtte bestemme;
- iii) »nukleart brændsel«: spalteligt stof bestående af uran i metallisk form, i legering eller kemisk forbindelse (herunder naturligt uran), plutonium i metallisk form, i legering eller kemisk

forbindelse og sådanne andre spaltelige stoffer, som Styrelseskomiteen til enhver tid måtte bestemme;

- iv) »radioaktivt produkt eller affald«: ethvert radioaktivt stof, som er dannet eller er blevet radioaktivt ved radioaktiv bestråling i forbindelse med fremstilling eller anvendelse af nukleart brændsel, undtagen 1) nukleart brændsel og 2) radioisotoper uden for et nukleart anlæg, som anvendes til eller er bestemt til brug i industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk eller videnskabeligt formål;
 - v) »nuklear substans«: nukleart brændsel (bortset fra naturligt uran og udarmet uran) og radioaktivt produkt eller affald;
 - vi) »indehaver« af et nukleart anlæg: den person, som af den kompetente myndighed er udpeget eller anerkendt som indehaver af anlægget.
- b) Styrelseskomiteen kan, hvis den under hensyn til farens ringe omfang anser det for forsvarligt, bestemme, at visse nukleare anlæg, nukleart brændsel eller nuklear substans skal falde uden for denne konventions anvendelseområde.

Artikel 2

Denne konvention finder ikke anvendelse på nukleare ulykker, der sker på ikke-kontraherende staters territorium, eller på skade, der lides på sådant territorium, medmindre andet bestemmes af loven i den kontraherende stat, på hvis territorium det anlæg, hvis indehaver er ansvarlig, er beliggende, og med undtagelse af de i artikel 6 (e) omhandlede rettigheder.

Artikel 3

a) Indehaveren af et nukleart anlæg er i henhold til denne konvention ansvarlig for:

- i) skade på person eller en persons død, og
- ii) skade på eller tab af ejendom undtagen

1. det nukleare anlæg selv og ejendom på anlæggets område, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget;

2. i de i artikel 4 nævnte tilfælde det transportmiddel, i hvilket den nukleare substans fandtes på det tidspunkt, da den nukleare ulykke fandt sted,

såfremt det godtgøres, at skaden eller tabet (i det følgende betegnet som »skade«) er forvoldt ved en nuklear ulykke, hvortil medvirkende enten nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald i, eller nuklear substans hidrørende fra et sådant anlæg, medmindre andet er bestemt i artikel 4.

b) Er skaden eller tabet forvoldt både af en nuklear ulykke og af en ulykke af anden art, skal den del af skaden eller tabet, som er forvoldt ved en sådan ulykke, i det omfang, hvori den ikke med rimelighed kan skilles fra skaden eller tabet ved den nukleare ulykke, anses som skade forvoldt ved den nukleare ulykke. Hvor skaden eller tabet er forvoldt både ved en nuklear ulykke og en ioniserende stråling, som ikke omfattes af denne konvention, skal intet i denne konvention begrænse eller på anden måde indvirke på nogen persons ansvar i forbindelse med den ioniserende stråling.

c) Enhver kontraherende part kan ved lov bestemme, at ansvaret for en indehaver af et nukleart anlæg beliggende på dens territorium skal indbefatte ansvar for skade, som opstår ved eller følger af ioniserende strålinger fra en hvilken som helst strålingskilde inden for anlægget af anden art end de i denne artikels litra a) omtalte.

Artikel 4

Ved transport af nuklear substans, herunder opbevaring i forbindelse hermed, skal, uden præjudice for artikel 2,

- a) indehaveren af et nukleart anlæg være ansvarlig i overensstemmelse med denne konvention for skade, som bevises at være forvoldt af en nuklear ulykke uden for anlægget hidrørende fra nuklear substans under transport derfra, såfremt ulykken sker:
 - i) inden ansvaret for nuklear ulykke forvoldt af den nukleare substans er blevet overtaget af indehaveren af et andet nukleart anlæg ved udtrykkelig bestemmelse i en skriftlig aftale; eller
 - ii) i mangel af sådan udtrykkelig bestemmelse, inden indehaveren af et andet nukleart anlæg har taget den nukleare substans i besiddelse; eller
 - iii) dersom den nukleare substans er bestemt til brug i en reaktor i et transportmiddel, inden den, der er behørigt autoriseret til at drive denne reaktor, har taget den nukleare substans i besiddelse; eller
 - iv) dersom den nukleare substans er sendt til en person på en ikke-kontraherende stats territorium, inden det er blevet udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den ikke-kontraherende stats territorium.
- b) Indehaveren af et nukleart anlæg skal være ansvarlig i overensstemmelse med denne konvention for skade, som bevises at være forvoldt af en nuklear ulykke uden for anlægget hidrørende fra nuklear substans under transport dertil, såfremt ulykken sker:
 - i) efter at ansvaret for nuklear ulykke forvoldt af den nukleare substans er blevet overtaget af ham fra indehaveren af et andet nukleart anlæg ved udtrykkelig bestemmelse i en skriftlig aftale;
 - ii) i mangel af sådan udtrykkelig bestemmelse, efter at han har taget den nukleare substans i besiddelse;
 - iii) efter at han har taget den nukleare substans i besiddelse fra nogen, der driver en reaktor i et transportmiddel;
 - iv) dersom den nukleare substans med indehaverens skriftlige samtykke er sendt fra en person på ikke-kontraherende stats territorium, efter at stoffet er blevet indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den ikke-kontraherende stats territorium.
- c) Den i henhold til denne konvention ansvarlige indehaver skal forsyne fragtføreren med et certifikat udstedt af eller for den forsikrer eller økonomiske garant, der stiller den ifølge artikel 10 krævede sikkerhed. Certifikatet skal indeholde indehaverens navn og adresse samt sikkerhedens størrelse, art og varighed, og disse oplysninger skal ikke kunne bstrides af den, der har udstedt certifikatet, eller for hvem det er udstedt. Certifikatet skal også indeholde oplysning om den nukleare substans og den transport, for hvilken sikkerheden gælder, og skal indbefatte en af den kompetente myndighed afgiven attestation for, at den nævnte person er anlægsindehaver i denne konventions forstand.
- d) En kontraherende part kan ved lov bestemme, at en fragtfører på sin begæring og med samtykke af indehaveren af et på den pågældende parts territorium beliggende nukleart anlæg ved beslutning truffet af den kompetente offentlige myndighed skal kunne indtræde som ansvarlig efter denne konvention i stedet for indehaveren på sådanne vilkår, som fastsættes i loven, og under opfyldelse af de i artikel 10 a) opstillede krav. I så fald skal fragtføreren for alle denne konventions formål med hensyn til nukleare ulykker, der sker under transport af nuklear substans, anses som indehaver af et nukleart anlæg på den kontraherende parts territorium, hvis lovgivning indeholder sådan bestemmelse.

Artikel 5

- a) Hvis nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald, som medvirker til en nuklear ulykke, har været i mere end eet nukleart anlæg og er et nukleart anlæg på det tidspunkt, da skade forårsages, skal inden indehaver af noget nukleart anlæg i hvilket stofferne tidligere har været, være ansvarlig for skaden.
- b) Forvoldes skaden ved en nuklear ulykke, som indtræffer i et nukleart anlæg, og vedrører ulykken kun nuklear substans, som opbevares i anlægget i forbindelse med transport af stoffet, skal indehaveren af

anlægget imidlertid ikke være ansvarlig, dersom en anden anlægsindehaver eller person er ansvarlig i medfør af artikel 4.

- c) Hvis nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald, der medvirker til en nuklear ulykke, har været i mere end eet nukleart anlæg, og ikke er i et sådant anlæg på det tidspunkt, da skaden forårsages, skal ingen anden anlægsindehaver end indehaveren af det nukleare anlæg, i hvilket stofferne senest var, før skaden forårsagedes, eller en indehaver, som senere har taget dem i besiddelse, være ansvarlig for skaden.
- d) Hvis en skade giver anledning til ansvar for flere end een indehaver i henhold til denne konvention, skal de pågældende indehavere være solidarisk ansvarlige; når et sådant ansvar opstår som følge af skade forvoldt af en nuklear ulykke, hvortil medvirker nuklear substans under transport i et og samme transportmiddel eller - i tilfælde af opbevaring i forbindelse med transport - i et og samme nukleare anlæg, skal det højeste samlede beløb, for hvilket indehaverne skal være ansvarlige, dog være det højeste beløb, som ifølge artikel 7 er fastsat for nogen af dem, og ingen indehaver skal i noget tilfælde for en nuklear ulykke kunne pålægges at betale mere end det for ham i medfør af artikel 7 fastsatte beløb.

Artikel 6

- a) Krav på erstatning for skade forvoldt ved en nuklear ulykke kan kun rettes mod en indehaver, der i henhold til denne konvention er ansvarlig for skaden, eller - såfremt der ved national lov er givet adgang til direkte at sagsøge forsikreren eller en anden økonomisk garant, som har stillet den ifølge artikel 10 krævede sikkerhed - mod vedkommende forsikrer eller anden økonomisk garant.
- b) For så vidt intet andet er bestemt i denne artikel, skal ingen anden være ansvarlig for skade forvoldt ved en nuklear ulykke; denne bestemmelse skal dog ikke berøre anvendelsen af nogen på transportområdet afsluttet international overenskomst, som på denne konventions dato er i kraft eller åben for undertegnelse, ratifikation eller tiltræden.
 - i) Intet i denne konvention skal påvirke ansvaret:
 - 1. for nogen enkeltperson for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, for hvilken anlægsindehaveren i medfør af artikel 3 a) ii) 1) og 2) eller artikel 9 ikke er ansvarlig efter denne konvention, og som er en følge af en handling eller undladelse foretaget af den pågældende person i den hensigt at forvolde skade;
 - 2. for en person behørigt autoriseret til at drive en reaktor i et transportmiddel for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, i tilfælde hvor en anlægsindehaver ikke er ansvarlig for skaden som følge af artikel 4 a) iii) b) iii).
 - ii) Anlægsindehaveren skal ikke være ansvarlig uden for denne konvention for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, undtagen hvor der ikke er gjort brug af den i artikel 7 c) hjemlede ret, og da kun i det omfang, hvori national lovgivning eller lovgivningen i den kontraherende stat, på hvis territorium det anlæg, hvis indehaver er ansvarlig, er beliggende, har givet særlige forskrifter med hensyn til skade på transportmidlet.
- d) Enhver, som har betalt erstatning for skade forvoldt ved en nuklear ulykke i henhold til en i denne artikels litra b) omhandlet international overenskomst eller i medfør af en ikke-kontraherende stats lovgivning, erhverver for det beløb, han har betalt, ved subrogation de rettigheder, som den skadelidende person, han således har ydet erstatning, havde i henhold til denne konvention.
- e) Enhver, som har sit hovedforretningssted på en kontraherende parts territorium, eller som er i en sådan persons tjeneste, og som har betalt erstatning for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, som er sket på en ikke-kontraherende stats territorium, eller for skade lidt på et sådant territorium, erhverver, for det beløb, han har betalt, de rettigheder mod anlægsindehaveren, som den person, han således har ydet erstatning, ville have haft, såfremt bestemmelserne i artikel 2 ikke var gældende.
- f) Indehaveren skal kun have regresret,

- i) såfremt den skade, der er forårsaget ved en nuklear ulykke, skyldes en handling eller undladelse foretaget i den hensigt at forvolde skade, og da mod den enkeltperson, som har handlet eller undladt at handle med sådan hensigt;
- ii) såfremt og i det omfang, hvori det udtrykkeligt er aftalt.
- g) Hvis indehaveren i et eller andet omfang har regresret mod nogen i henhold til denne artikels litra f), skal den pågældende i tilsvarende omfang være afskåret fra regres mod indehaveren efter denne artikels litra d) og e).
- h) I tilfælde, hvor regler om statslig eller offentlig sygeforsikring, socialforsikring, arbejderforsikring eller forsikring mod erhvervssygdomme indbefatter erstatning for skade lidt ved en nuklear ulykke, skal spørgsmål om de i henhold til sådanne ordninger forsikredes rettigheder samt om eventuelle regresrettigheder efter sådanne ordninger afgøres efter lovgivningen i den kontraherende stat eller ved bestemmelse fastsat af den internationale organisation, der har etableret sådanne ordninger.

Artikel 7

- a) De samlede erstatninger for skade forvoldt ved en nuklear ulykke kan ikke overstige det i henhold til denne artikel fastsatte maksimale ansvar.
- b) Anlægsindehaverens maksimale ansvar for skade forvoldt ved en nuklear ulykke skal være 15.000.000 afregningsenheder efter Den Europæiske Valutaoverenskomst, som de var bestemt på denne konventions undertegnelsesdag (i det følgende betegnet som »afregningsenheder«); en kontraherende part kan dog, under hensyntagen til indehaverens muligheder for at tegne forsikring eller opnå anden økonomisk sikkerhed som foreskrevet i artikel 10, ved lov fastsætte et højere eller lavere beløb, dog mindst 5.000.000 afregningsenheder. De nævnte beløb kan omregnes til de enkelte landes valutaer i afrundede beløb.
- c) En kontraherende part kan ved lov bestemme, at den i artikel 3, litra a) ii) 2) nævnte undtagelse ikke skal gælde, men medregningen af skade på transportmidlet skal ikke i noget tilfælde kunne medføre, at indehaverens ansvar for anden skade derved begrænses til et beløb under 5.000.000 afregningsenheder.
- d) Det i henhold til denne artikels litra b) fastsatte ansvarsbeløb for indehavere af nukleare anlæg på en kontraherende parts territorium, såvel som bestemmelserne i en kontraherende parts lov ifølge denne artikels litra c), skal finde anvendelse på sådanne indehaveres ansvar, uanset hvor den nukleare ulykke indtræffer.
- e) En kontraherende part kan gøre transit af nuklear substans gennem sit territorium betinget af, at vedkommende fremmede anlægsindehavers maksimale ansvarsbeløb forhøjes, såfremt det skønnes, at beløbet ikke er tilstrækkeligt til at dække risikoen ved en nuklear ulykke under transitten; det således forhøjede maksimale beløb må dog ikke overstige det maksimale ansvarsbeløb, som gælder for indehavere af nukleare anlæg beliggende på den pågældende parts eget territorium.
- f) bestemmelserne i denne artikels litra e) skal ikke gælde for
 - i) søtransport, hvor der i medfør af folkeretten er ret til at søge nødhavn i den pågældende kontraherende parts havne eller er ret til uskadelig passage gennem dens territorium, eller
 - ii) lufttransport, hvor der i henhold til overenskomst eller i medfør af folkeretten er ret til at flyve over eller lande på den pågældende kontraherende parts territorium.
- g) Renter og sagsomkostninger tilkendt af en domstol under erstatningssøgsmål i medfør af denne konvention skal ikke betragtes som værende erstatning inden for denne konventions rammer og skal betales af indehaveren ud over de beløb, for hvilke han er ansvarlig i henhold til denne artikel.

Artikel 8

- a) Ret til erstatning i medfør af denne konvention bortfalder, dersom sag ikke er anlagt inden ti år fra tidspunktet for den nukleare ulykke. Der kan imidlertid ved national lov fastsættes en tidsfrist, der er længere end ti år, dersom den kontraherende part, på hvis territorium det anlæg, hvis indehaver er

ansvarlig, er beliggende, har truffet foranstaltninger til at dække indehaverens ansvar med hensyn til erstatningssøgsmål, der er påbegyndt efter tiårsfristens udløb og inden for den længere tidsfrist; dog kan en sådan forlængelse af fristen for kravets bortfald i intet tilfælde påvirke den ret til erstatning i medfør af denne konvention, som tilkommer nogen, der har anlagt sag mod anlægsindehaveren angående en persons død eller skade på person inden udløbet af tiårsfristen.

- b) Hvis skade er forvoldt ved en nuklear ulykke, hvortil medvirker nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald, som på ulykkestidspunktet var stjålet, tabt, opofret eller opgivet og endnu ikke bragt til stede, skal fristen i denne artikels litra a) regnes fra tidspunktet for den nukleare ulykke, men fristen kan i intet tilfælde overskride tyve år fra tidspunktet for tyveriet, tabet, opofrelsen eller opgivelsen.
- c) Der kan ved national lov fastsættes en frist for rettens bortfald eller forældelse på ikke under to år, således at fristen regnes enten fra det tidspunkt, da skadelidte kendte såvel skaden som den ansvarlige indehaver, eller fra det tidspunkt, da han med rimelighed burde have haft sådant kendskab; den frist, der er fastsat i henhold til denne artikels litra a) og b), kan dog ikke overskrides.
- d) I tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 13 c) ii) finder anvendelse, skal retten til erstatning imidlertid ikke bortfalde, såfremt der inden for den i denne artikels litra a) fastsatte frist enten,
 - i) før den i artikel 17 omhandlede internationale domstol har truffet beslutning, er rejst sag ved en af de domstole, blandt hvilke den internationale domstol kan vælge; såfremt den internationale domstol bestemmer, at den kompetente domstol er en anden end den, ved hvilken sag allerede er anlagt, kan den fastsætte en frist, inden hvilken sagen skal være anlagt ved den således udpegede kompetente domstol; eller
 - ii) er rettet anmodning til kontraherende part om at foranledige, at der af den internationale domstol træffes afgørelse om, hvilken domstol der skal være kompetent ifølge artikel 13 c) ii), og sag anlægges efter en sådan afgørelse inden for den tidsfrist, som den internationale domstol måtte fastsætte.
- e) Medmindre det modsatte bestemmes ved national lov, kan enhver person, som har lidt skade ved en nuklear ulykke, og som har rejst erstatningssag inden for den i denne artikel bestemte tidsfrist, ændre sit krav som følge af enhver forværring af skaden eller udløbet af denne frist, forudsat at endelig dom ikke forinden er afsagt af den kompetente domstol.

Artikel 9

Anlægsindehaveren skal ikke være ansvarlig for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, som direkte skyldes krigshandling, fjendtligheder, borgerkrig, oprør eller - medmindre loven i den kontraherende part, på hvis territorium hans nukleare anlæg er beliggende, bestemmer andet - en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter.

Artikel 10

- a) Til dækning af ansvaret i medfør af denne konvention skal der stilles krav om, at indehaveren tegner og opretholder forsikring eller anden økonomisk sikkerhed på det ifølge artikel 7 fastsatte beløb af en sådan beskaffenhed og på sådanne vilkår, som den kompetente offentlige myndighed nærmere bestemmer.
- b) Ingen forsikrer eller anden økonomisk garant må midlertidigt eller endeligt kunne bringe den i denne artikels litra a) nævnte forsikring eller anden økonomisk garanti til ophør uden skriftlig at have givet meddelelse med mindst to måneders varsel til den kompetente offentlige myndighed eller, for så vidt forsikringen eller den økonomiske garanti vedrører transport af nuklear substans, så længe den pågældende transport varer.
- c) De fra forsikring, genforsikring eller anden økonomisk garanti hidrørende beløb må kun anvendes til erstatning for skade forvoldt ved en nuklear ulykke.

Artikel 11

Erstatningens beskaffenhed, form og omfang inden for denne konventions grænser såvel som den retfærdige fordeling deraf skal afgøres efter national ret.

Artikel 12

Erstatning, som skal betales i medfør af denne konvention, forsikrings- og genforsikringspræmier, beløb hidrørende fra forsikring, genforsikring eller anden økonomisk sikkerhed, som kræves i medfør af artikel 10, samt de i artikel 7 g) omhandlede renter og sagsomkostninger skal frit kunne overføres mellem de kontraherende parter valutaområder.

Artikel 13

- a) Medmindre andet bestemmes i denne artikel, skal påkendelse af søgsmål i medfør af artiklerne 3, 4, 6 a) og 6 e) alene kunne ske ved domstolene i den kontraherende stat, på hvis territorium den nukleare ulykke fandt sted.
- b) Dersom en nuklear ulykke finder sted uden for de kontraherende parter territorium, eller dersom ulykkesstedet ikke med sikkerhed kan fastslås, skal påkendelse af sådanne søgsmål ske ved den kontraherende parts domstole, på hvis territorium det anlæg, hvis indehaver er ansvarlig, er beliggende.
- c) Dersom påkendelsen i medfør af denne artikels litra a) eller b) ville tilkomme domstolene i flere end een af de kontraherende stater, skal påkendelsen,
 - i) hvis den nukleare ulykke fandt sted delvis uden for nogen kontraherende parts territorium og delvis på en enkelt kontraherende parts territorium, tilkomme domstolene i den pågældende kontraherende part, og
 - ii) i alle andre tilfælde tilkomme domstolene i den kontraherende part, som af den i artikel 17 nævnte internationale domstol efter begæring af en vedkommende kontraherende part udpeges som den stat, hvortil den pågældende sag har sin nærmeste tilknytning.
- d) Domme, som efter domsforhandling eller udeblivelse er afsagt af den i medfør af denne artikel kompetente domstol, skal, når de kan fuldbyrdes i henhold til den af domstolen anvendte ret, tillige kunne fuldbyrdes på enhver af de øvrige parter territorium, så snart de af den pågældende kontraherende part krævede formaliteter er opfyldt. Sagens omstændigheder må ikke underkastes yderligere behandling. De foregående bestemmelser finder ikke anvendelse på domme, som kun har foreløbig eksekutionskraft.
- e) Såfremt der anlægges sag mod en kontraherende part i medfør af denne konvention, kan den pågældende kontraherende part, bortset fra eksekutionsskridt, ikke påberåbe sig jurisdiktionel immunitet over for den i medfør af denne artikel kompetente domstol.

Artikel 14

- a) Denne konvention skal anvendes uden forskelsbehandling begrundet i statsborgerskab, bopæl eller opholdssted.
- b) Ved »national ret« og »national lov (lovgivning« forstås den ret eller den lov (lovgivning), som gælder i den stat, hvis domstole i henhold til denne konvention er kompetente til at påkende krav opstået ved en nuklear ulykke, og denne ret og lov (lovgivning) skal finde anvendelse på alle spørgsmål af såvel materialretlig som processuel art, for hvilke denne konvention ikke indeholder særlige bestemmelser.
- c) Den nævnte ret og lovgivning skal finde anvendelse uden forskelsbehandling begrundet i statsborgerskab, bopæl eller opholdssted.

Artikel 15

- a) Enhver kontraherende part kan træffe sådanne foranstaltninger, som den anser for nødvendige for at forhøje de i denne konvention angivne erstatningsbeløb.
- b) For så vidt erstatning for skade hidrører fra offentlige midler og overstiger de i artikel 7 omhandlede 5.000.000 afregningsenheder vil enhver sådan foranstaltning i en hvilken som helst form kunne træffes under anvendelse af vilkår, som kan afvige fra denne konventions bestemmelser.

Artikel 16

Beslutninger taget af Styrelseskomiteen i medfør af artikel 1 a) ii), 1 a) iii) og 1 b) skal vedtages ved enstemmig overenskomst mellem de medlemmer, som repræsenterer de kontraherende parter.

Artikel 17

Enhver strid, der opstår mellem to eller flere kontraherende parter om denne konventions fortolkning eller anvendelse, skal undersøges af Styrelseskomiteen og skal i tilfælde af, at den ikke kan bilægges venskabeligt, på begæring af en af de pågældende parter forelægges den internationale domstol, der er oprettet ved Konventionen af 20. december 1957 om Tilvejebringelse af Sikkerhedskontrol på Atomenergiens Område.

Artikel 18

- a) Forbehold med hensyn til en eller flere af denne konventions bestemmelser kan tages på et hvilket som helst tidspunkt forud for dens ratifikation eller tiltrædelse eller forud for meddelelse afgivet i medfør af artikel 23 for ethvert af de i meddelelsen omhandlede territorier og skal kun kunne tilstedes, hvis ordlyden af disse forbehold udtrykkeligt er godkendt af signatarmagterne.
- b) En sådan godkendelse skal ikke kræves af en signatarmagt, som ikke selv har ratificeret denne konvention inden for et tidsrum af 1 år efter den dato, da Organisationens generalsekretær har underrettet den pågældende signatarmagt om et sådant forbehold i overensstemmelse med artikel 24.
- c) Ethvert forbehold, der er tilstedt i henhold til denne artikel, kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekaldes ved meddelelse stilet til Organisationens generalsekretær.

Artikel 19

- a) Denne konvention skal ratificeres. Ratifikationsinstrumenterne skal deponeres hos Organisationens generalsekretær.
- b) Denne konvention skal træde i kraft, når mindst fem signatarmagter har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. For hver signatarmagt, som derefter ratificerer, skal konventionen træde i kraft ved deponeringen af dens ratifikationsinstrument.

Artikel 20

Ændringer i denne konvention skal vedtages ved enstemmig overenskomst mellem alle kontraherende parter. De skal træde i kraft, når de er ratificerede eller stadfæstede af to tredjedele af de kontraherende parter. For hver kontraherende part, som derefter ratificerer eller stadfæster, skal de træde i kraft på datoen for en sådan ratifikation eller stadfæstelse.

Artikel 21

- a) Regeringen i enhver af Organisationens medlemslande eller associerede lande, som ikke har undertegnet denne konvention, kan tiltræde den ved meddelelse stilet til Organisationens generalsekretær.
- b) Regeringen i ethvert andet land, som ikke har undertegnet denne konvention, kan tiltræde den ved meddelelse stilet til Organisationens generalsekretær og med de kontraherende parters enstemmige samtykke. En sådan tiltrædelse skal have virkning fra den dato, da dette samtykke gives.

Artikel 22

- a) Denne konvention skal forblive i kraft i et tidsrum af ti år fra dens ikrafttrædelsesdato. Enhver kontraherende part kan med et års varsel til Organisationens generalsekretær bringe konventionens anvendelse på sine egne forhold til ophør ved udløbet af tiårsperioden.
- b) Denne konvention skal efter tiårsperiodens udløb forblive i kraft for et tidsrum af fem år for de kontraherende parter, som ikke har bragt dens anvendelse til ophør i overensstemmelse med denne artikels litra a). Den skal derefter forblive i kraft i påfølgende perioder på fem år for de kontraherende parter, som ikke har bragt dens anvendelse til ophør ved udløbet af en af disse femårsperioder ved med et års varsel at give Organisationens generalsekretær meddelelse herom.
- c) Organisationens generalsekretær skal efter et tidsrum af fem år fra konventionens ikrafttrædelsesdato eller på begæring af en kontraherende part på et hvilket som helst andet tidspunkt og inden seks måneder fra datoen for sådan begæring sammenkalde en konference, som skal overveje ændringer i denne konvention.

Artikel 23

- a) Denne konvention skal gælde i de kontraherende parters moderlande.
- b) Enhver signatarmagt eller kontraherende part kan ved sin undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse af denne konvention eller på ethvert senere tidspunkt meddele Organisationens generalsekretær, at denne konvention skal finde anvendelse på sådanne af dens territorier, herunder territorier, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig, for hvilke denne konvention ikke finder anvendelse i medfør af denne artikels litra a), og som er nævnt i meddelelsen. Enhver sådan meddelelse kan for så vidt angår et hvilket som helst af de deri nævnte territorier tilbagekaldes med 1 års varsel herom til Organisationens generalsekretær.
- c) En kontraherende parts territorier - herunder sådanne, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig - for hvilke denne konvention ikke finder anvendelse, skal i forholdet til denne konvention betragtes som værende en ikke-kontraherende stats territorium.

Artikel 24

Organisationens generalsekretær skal give meddelelse til alle signatarmagter og tiltrædende regeringer om modtagelsen af ethvert dokument angående ratifikation, tiltrædelse, tilbagekaldelse, meddelelse i medfør af artikel 23 og om beslutninger taget af Styrelseskomiteen i medfør af artikel 1 a) ii), 1 a) iii) og 1 b). Han skal endvidere underrette dem om denne konventions ikrafttrædelsesdato, om ordlyden af ændringer i konventionen og om sådanne ændrings ikrafttrædelsesdato samt om ethvert forbehold taget i henhold i artikel 18.

BILAG I

Oversættelse

Følgende forbehold blev godkendt ved undertegnelsen af konventionen eller af tillægsprotokollen:

1. Artikel 6 a) og c) i):

Forbehold taget af Forbundsrepublikken Tysklands regering, Republikken Østrigs regering og Kongeriget Grækenlands regering.

Forbehold af retten til i national ret at bestemme, at andre personer end indehaveren fortsat kan være ansvarlige for skade forvoldt ved en nuklear ulykke på betingelse af, at sådanne personer er fuldt dækket med hensyn til deres ansvar, derunder forsvaret mod uberettigede søgsmål, ved forsikring eller anden økonomisk garanti opnået af indehaveren eller af statsmidler.

2. Artikel 6 b) og d):

Forbehold taget af Republikken Østrigs regering, Kongeriget Grækenlands regering, Kongeriget Norges regering og Kongeriget Sveriges regering.

Forbehold af retten til at betragte bestemmelser i deres nationale lovgivning svarende til dem, der indeholdes i de i artikel 6 b) nævnte internationale overenskomster, som internationale overenskomster i den i artikel 6 b og d) anvendte betydning.

3. Artikel 8 a):

Forbehold taget af Forbundsrepublikken Tysklands regering og Republikken Østrigs regering.

Forbehold af retten til med hensyn til nukleare ulykker henholdsvis i Forbundsrepublikken Tyskland og i Republikken Østrig at fastsætte en tidsfrist på mere end ti år, dersom der er truffet foranstaltninger til at dække anlægsindehaverens ansvar med hensyn til erstatningssøgsmål, der er påbegyndt efter tiårsfristens udløb og inden for en sådan længere tidsfrist.

4. Artikel 9:

Forbehold taget af Forbundsrepublikken Tysklands regering og Republikken Østrigs regering.

Forbehold af retten til med hensyn til nukleare ulykker henholdsvis i Forbundsrepublikken Tyskland og i Republikken Østrig at bestemme, at anlægsindehaveren skal være ansvarlig for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, som direkte skyldes krigshandling, fjendtligheder, borgerkrig, oprør eller en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter.

5. Artikel 19:

Forbehold taget af Forbundsrepublikken Tysklands regering, Republikken Østrigs regering og Kongeriget Grækenlands regering.

Forbehold af retten til at betragte ratifikation af denne konvention som stiftende en folkeretlig forpligtelse til at gennemføre national lovgivning om civilretligt ansvar på den nukleare energis område i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser.

Oversættelse

BILAG II

Denne konvention skal ikke fortolkes som berøvende en kontraherende part, på hvis territorium skade forvoldes ved en nuklear ulykke, der sker på en anden kontraherende parts territorium, nogen regres, som efter folkeretten måtte tilkomme den.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, som er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Paris den nioogtyvende juli nittenhundrede og tres på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk og nederlandsk i et enkelt eksemplar, som skal forblive deponeret hos Generalsekretæren for Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde, af hvem bekræftede afskrifter vil blive sendt til alle signatarmagter.

(Underskrifter)

Tillægsprotokollens afsnit II har følgende ordlyd (den italienske, nederlandske, spanske og tyske tekst er udeladt her):

Oversættelse

TILLÆGS PROTOKOL II

- a) Bestemmelserne i denne tillægsprotokol skal udgøre en integrerende bestanddel af konventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område af 29. juli 1960 (i det følgende betegnet som »konventionen«).
- b) Tillægsprotokollen skal ratificeres eller bekræftes. Ratifikationsinstrumenter vedrørende tillægsprotokollen skal deponeres hos Generalsekretæren for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling. Bekræftelse af tillægsprotokollen skal meddeles generalsekretæren.
- c) Stater, der har underskrevet tillægsprotokollen, og som allerede har ratificeret konventionen, forpligter sig til at ratificere eller bekræfte tillægsprotokollen så snart som muligt. De øvrige stater, som har underskrevet tillægsprotokollen, forpligter sig til at ratificere konventionen. Tiltrædelse af konventionen vil kun blive accepteret, hvis den er ledsaget af tiltrædelse af tillægsprotokollen.
- d) Organisationens generalsekretær skal give meddelelse til alle signatarmagter og tiltrædende regeringer om modtagelsen af ethvert ratifikationsinstrument og om modtagelsen af enhver bekræftelse.
- e) Ved beregningen af det antal ratifikationer, der kræves efter artikel 19 b) til konventionens ikrafttræden, vil der alene blive taget hensyn til de signatarmagter, som har ratificeret konventionen og tillige har ratificeret eller bekræftet tillægsprotokollen.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, som er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne protokol.

UDFÆRDIGET i Paris den 28. januar 1964 på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk og nederlandsk i et enkelt eksemplar, som skal deponeres hos Generalsekretæren for Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde og Udvikling, af hvem bekræftede afskrifter vil blive sendt til alle signatarmagter.

(Underskrifter)

Konventionen trådte i medfør af artikel 19 b) i kraft den 1. april 1968.

Danmarks ratifikationsinstrument deponeredes hos OECD's generalsekretær den 4. september 1974, og i henhold til artikel 19 b) trådte konventionen for Danmarks vedkommende i kraft samme dato.

Konventionen gælder indtil videre ikke for Færøerne.

Foruden Danmark har følgende lande ratificeret eller tiltrådt konventionen:

Belgien, Finland, Frankrig, Grækenland, Norge, Spanien, Storbritannien og Sverige.

Udenrigsministeriet, den 24. februar 1975

K. B. ANDERSEN